

דברי הכפר

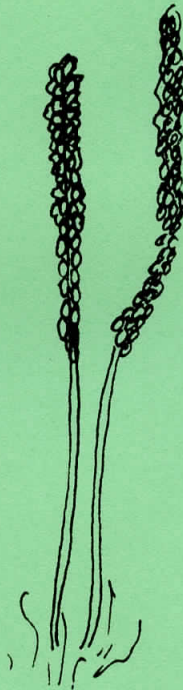
סֵתוֹ בְּהִיר

כָּל אֲשֶׁר יִקְצֹר, כֵּן יִרְכֹּז
בְּצִלְלוֹתוֹ, בְּרִיחַ פְּרִי וְגֹדֶשׁ
יוֹמוֹ שֶׁל סֵתוֹ, וְהוּא בְּהִיר וְעֵז
כִּמוֹ חֶרֶח שֶׁנֶּח בְּזֶה הַחֹדֶשׁ.

כָּל תַּמְצִיתוֹ בְּרֶעֶד שֶׁל חֵלֶק
מִהַד אֲנִס גּוֹשֵׁר בֵּין הָעֵרְבִים,
אוֹ בְּעֵלָה זָהָב שֶׁל עֵץ אֵלֶן
אֲשֶׁר גִּידוּ יִרְקָקִים עֲדָתוֹ.

וְלִסְרָקִים תִּסְעֶם אֶת טַעְמוֹ
בְּתַמְד מְרִיר, צִהְבָּהָב כִּפּוֹ שֶׁלֶכֶת,
אֲשֶׁר בְּצִנּוֹתוֹ יִסְתִּיר חֲמוֹ
וּבְחֲמוֹ - קִמִּילַת גַּיִם דּוֹשְׁקֶת.

לאה גולדברג

כפר הנשיא

מס. 939

11.10.85

ז'ר תשרי תשמ"ו

עלוך פנימי

חזון טוב

ימי הולדת

13.10 בני פורסטר

עירית ינטיס

14.10 טרי ויטהם

דוד ריפקינד

סלה לוי (נכדה)

15.10 רענן טנא

דישון בילגורי

רז מעין

16.10 גדעון לוי

17.10 ג'ק כרבוך

ברוס ויטהם

אבנר מנדזיגורסקי

19.10 לילך הדר

דן חייט

ימי נישואין

14.10 צביה ואנג' קוניגס

נעמי ופרץ כהן

17.10 מרים וברוך כהן

18.10 ציפורה ושאל סמברג

מיכל ואיתמר עדר

צחוק בצד

בגן שקד דברו על תחילת שנת הלימודים שהתחילה.
"מה זו שנת לימודים, ילדים?" שאלה הגננת בגן שקד.

אמר ילד: "זה כשישנים בלילה וחולמים שלומדים."

* בסוף השבוע שעבר הלך לעולמו חיים גלעד ז"ל. יחד עם חבריו מקבוצת גבעת ברנר ובני משפחתו ליוונו אותו בדרכו האחרונה. העמודים האחרונים בעלון זה מוקדשים לו.

* סוף השבוע ושמחת תורה עמדו הפעם בסלמן מפגש הבנים. לקראת המפגש נשלחו כ-50 הזמנות (המספר אינו כולל את בני חרמון והירדן) והגיעו 40 בנים ובני משפחותיהם.

את רשימת הארועים החלה השחקנית המוכשרת עדנה פלדל בקטעי משחק מצויינים מתוך הצגות בהן השתתפה. החברים הרבים שלא הגיעו להופעה הפסידו.

* בשבת העפנו עפיונים. לשעה קלה התכסו השמיים בעפיונים בכל הצבעים הגדלים והמינים, רובם מתוצרת עצמית. שטח האמפיתיאטרון התמלא בעשרות ילדים הורים וסבים והמורל הכללי עמד ביחס ישיר לגובה העפיון.

* בערב שמחת תורה ציינו את יום ההולדת ה-25 של בריכת השחיה. סרטון מן הימים ההם המחיש לנו את ימי הזהר של ילדינו הספורטאים. מאוחר יותר נצבו שם אותם ה"נערים" עצמם וגם הבוגרים יותר - מי מקריח, מי מלכין, הפיגורות כבר לא כל-כך חטובות, הורים להרבה צאצאים - וקבלו תעודות הערכה ומדליות כבוד מידי של אדי. כמה היינו גאים בהם שהעלו את קבוצנו על מפת הספורט הארצית.

למחרת התקיימו תחרויות שחיה היתוליות ורציניות בהשתתפות כל הגילאים מ-4 עד 60 שנה.

* משחק כדורגל מסעיר בין הותיקים יותר והותיקים פחות נסתיים בתוצאה 13:15 לטובת הקבוצה הראשונה. שחקני קבוצה זו לא היו אלא מיטב כדורגלני העבר המפואר שלנו. אבל דוקא בקבוצה השניה בלטו שני כשרונות: יענקלה שנתגלה גם כשחקן כדורגל מעולה ועודד אבידור ככוכב אמיתי. (איפה הייתם במשחק נגד אוסטרליה?)

* בגמר אליפות הקבוצים לקבוצות ברידג', תפשה הקבוצה של כפר הנשיא-ראש פינה את המקום הראשון. זו הפעם השלישית שקבוצה שלנו מביאה הביתה את הגביע. הרכב הקבוצה: ג'ף ש., הנרי ש., מכפר הנשיא, צופיה ומלי מראש פינה וטוני מקרית שמונה.

* רוני וברברה נישאו בטקס צנוע. מזל טוב לכם והרכו נחת. בהזדמנות זו אנו מודים להוריה של ברברה שתרמו מכשיר טלסקס לטלויזיה של ביה"ס. פרטים על מכשיר זה אפשר לקבל מאירנה או מצילה.

* עם כל השמחה ששרתה בקבוצת השבוע קשה להתעלם ממה שמתרחש מחוצה לו. בעמק יזרעאל, בהרי יהודה, בסיני, בתוניסיה, ובלב-ים נרצחו יהודים וגם לא יהודים בידי טרוריסטים וסתם "מטורפים". הגיעו זמנים קשים בהם לכל טיולון עלינו לצאת מזוינים, ואולי נכון גם לחרוש את השדות עם נשק צמוד.

* שדות הכותנה הלבנים הופכים חומים בקצב מסחרר, והפלאחים עובדים במרץ רב למרות תנאי השטח הקשים והתקלות הרבות.

מה נמצא - נמצא

- * אבוקדו. מעל 50 מיכלי אבוקדו כבר נקטפו. המחיר 1100 דולר לטון. ויקטור מעיד על צוות יפה ומורל לא רע.
- * דרך צליחה ליובל ג'קסון שהפליג ליוון כהתחלה לשנת חופש. גם גליה גניסלב תצא בשבוע הבא לחו"ל. עשו חיים ושמרו על קשר.
- * דובי החל קורס ימאים בן חודש מטעם התק"ם. בתום הקורס יצא להפלגה על האניה 'תרשיש'.
- * עירית שיינגזיכט יצאה לעבוד בחוות סוסים ברשפון עד הגיוס לצה"ל.
- * כ-20 סטודנטים שלנו חובשים השבוע את ספסל הלמודים במוסדות שונים בארץ ללמודים ארוכים. עשרות חברים אחרים מתחילים למודים חלקיים במשק ובאזור. לכולם - שנת למודים מהנה ופורייה.
- * השבוע היה חמסין, עכיר, קריר בערב, מעונן חלקית ומעונן מאד, עלי-שלכת נשרו והתערבלו עם עלי סכך יבשים, נשבו רוחות, סגרו את הכריכה, החצב התכופף וסיים את פריחתו, להקת חסידות נראתה בשמים, טיפות אחדות ירדו ומכתת מירום נשמעו זעקות הסטריות "יורד גשם! יורד גשם!..". ... וזה סימן שבא הסתיו.

ש ב ת ש ל ו ם

נ ו ר י ת

תערוכת אומנות ומלכת יד

בסוף שבוע של פתיחות הפארק (26-27 לאוקטובר) בכוונתנו להציב תערוכת עבודות של אמני הקבוץ (כולל כל סוגי עבודות היד).
כל מי שמעוניין להשתתף או שיש לו רעיונות לגבי נושא זה - מתבקש להתקשר ליעל נ.
על המקום עדיין לא הוחלט - אך באים בחשבון המועדון או הפבליקון (או כל הצעה אלטרנטיבית).

יעל נ.

מעבר לדברי החושק

רינה כהן עומדה בקשר-מכתבים מקוטע עם משפחת וולבובסקי כבר במשך 5 שנים. המשפחה הוגלתה לגורקי והבעל חזר לדת ישראל והכשיר את עצמו להיות שוחט בתנאים לא תנאים (כפי שדווחנו ב"דברי" לפני זמן מה) מכתבה האחרון של רינה אל המשפחה הוחזר ארצה בחותמת "לא מוכר"..... המידע האחרון שנתקבל אודות ארי ומילה מגורקי שבבריה"מ:

ארי (לאוניד) וולבובסקי: פעיל העליה הידוע והמדען וולבובסקי מהעיר גורקי, מסרב לשתף פעולה עם חוקריו - אלא אם כן תתנהל החקירה בשפתו שלו - השפה העברית!

וולבובסקי נעצר ב-25.6.85, ועדיין לא ברור מהו סעיף האשמה נגדו. אשתו הציעה לשמש לו מתורגמנית ופרקליטה - אך החוקרים סרבו לו בתוקף. לודמילה (מילה) אשתו חוזרת וטוענת, כי האשמה היחידה העומדת כנגד בעלה היא הצהרתו, כי בבריה"מ ישנה אנטישמיות - עשרות פעילי עליה מערים שונות בבריה"מ, חתמו על פטיציה המופנית לוועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית ולתובע הכללי, בתביעה להפסיק את החקירה כנגד וולבובסקי הם מציינים, כי מסע אנטישמי חסר תקדים מתנהל בגורקי - הכולל מאמרים בעיתונות וכתיבות אנטישמיות על דלתות ביתה של המשפחה, ואילו השלטונות אינם עושים דבר כדי למצוא את המסיתים האנטישמים ולהענישם. מילה, רעייתו יצאה בקריאה נרגשת ליהודי העולם, שיעשו ככל יכולתם כדי להביא לשחרורו של בעלה.

נר זיכרון

א' בחשון - גב' לوسی אפטרות

המתנדבים - אני - והחברה

במשך שנתיים וחצי כמטפלת המתנדבים עברתי תקופות שונות בלוי אנשים מכל קצווי העולם. אני רוצה לתת רקע לנעשה בשטח.

בתקופה זו היו אצלנו 280 מתנדבים מ-19 ארצות שונות. מתוכם 173 יהודים. חלקם נשארו בארץ וחלקם אף נשארו אצלנו.

בתקופה זו הצלחתי במספר פרויקטים גדולים לטובת המתנדבים: תנאי שיכון וציוד טובים יותר, מחסן, ומועדון למתנדבים שלא היה עד עכשיו.

בזמן שעבדתי מצאתי הרבה עניין בפגישה עם אנשים שונים מבתי ורקע מענינים, להיות להם אם, חברה, אחות ומטפלת. משימה לא קלה. חשבתי לתומי לעבוד במשרה זו כשלוש שנים.

מתוך האוירה העכורה הקיימת בקיבוצנו בזמן האחרון טפלה עלי ועדת הסמים האשמות לא מבוססות.

לדעתי ועדה הטוענת שאדם חרג מחוקי הקיבוץ לא יכולה ללא הוכחות להאשימו ולנקוט באמצעים.

האמצעים שננקטו עוד לפני הוכחת אשמתי היו:

(1) הודעה מגמרת של ועדת הסמים למזכירות

(2) החלטת המזכירות להפסיק את עבודתי עם המתנדבים

המצב לגבי היה כך:

לא הוזמנתי לשיבת המזכירות

לא ידעתי שהיא מתקיימת ואת תוכן ההחלטה גליתי על דף שעמד להיות מחולק לתאי הדואר.

לאחר שקראתי את דו"ח המזכירות מהדף הנ"ל נודע לי שהחליטו שסיימתי את תפקידי אצל המתנדבים. אני רואה בזה צעד חמור שהמזכירות מחליטה על אדם מסויים ללא ידיעתו ויתר על כן לא נאמר לאותו אדם שהיתה ישיבה בענינו והתוצאות לא הובאו בפניו.

ועם סיום עבודתי אני רוצה להודות לבוב ה, הרי ודליה על עזרתם לאורך כל הדרך, ובהצלחה למחליפי.

קרול לופוב

(מתנדבים - והחברה: המשך)

- הערה מפי המזכירה למכתבה של קרול ל.

ברצוני להתייחס להערה אחת במכתבה של קרול, כדי לתקן את העובדות.

קרול ידעה על העניין, ראשית משיחה שלה עם נציגי ועדת הסמים, שנית - מהודעה טלפונית שלי אליה מיד לאחר המזכירות ושלישית - משיחה שהיתה לשתינו עוד לפני פרסום הדברים בכתב.

יעל ש.

/\$/\$/\$/\$/\$/\$/\$/\$/

הצעות לוועדת ההצעות

ועדת ההצעות מתארגנת מחדש, ומתחילה לפעול במלוא המרץ. אנו יודעים שיש לחברים טענות לגבי השיטה הנוכחית, ואנו חושבים שזה הזמן המתאים לעשות 'רגע חושבים', ולבדוק את דרך עבודתנו.

חברים! אנא תגשו במשך השבוע הקרוב אל אחד מחברי הוועדה עם כל הצעו-תיכם, הערותיכם, היסוסיכם.

חברי הוועדה הם: מינה, מעיין, ריימונד סולומון ואני.

קרול בלגורי

=====

ת ר ו מ ה אחותה של נטע ובעלה - סטלה ויוסף אלוני, תרמו כסף לבנות מתקן מיים בבית הקברות שלנו.

=====

402 125 532 312 432
 512 150 541 426 117
 מה המספר שלך ?

לפני שבוע חברה בחרה חולצה מסומנת ב $\times$ ממדף הבגדים במיותרים, וברשות
 המחסנאית סימנה אותה במספרה האישי. יצאה מרוצה מהמחסן ולבשה את החולצה.
 אחרי כמה ימים ניגשה אליה חברה מכובדת ותבעה שתחזיר לה את החולצה " כי היא
 הלכה לי לאבוד לפני כמה שבועות ". מאד לא נעים
 וגם לא הוגן ולא צודק, אני שומרת בגדים ללא מספר בארון במשך ארבעה חודשים,
 ומי שחסר לו בגד יכול לבא לבדוק בכל עת. לכל בגד כזה אנחנו מדביקים תווית
 עם תאריך קבלתו.
 אפשר גם לגלות בגד שחסר בימי זיהוי שמתקיימים פעם בחודשיים בהם מוצגים כל
 הבגדים שנמצאים כבר אצלי חודשיים ומעלה.

כאמור, אחרי ארבעה חודשים לפחות עובר כל בגד לא מסומן לרשות המחסן.
 בגדים אלה משמשים כמה מטרות :
 בגדים במצב טוב - לפצוי על בגד שהתקלקל בכביסה או לתוספת עובדי - חוץ.
 בגדים שבמצב פחות טוב הופכים לבגדי עבודה לזמניים ,
 מגבות, סדינים, מפות וכו' מועברים למוסדות המשק המתאימים.

כל השיטה הזו כרוכה בעבודה רבה ויש שיטה אחרת, קלה יותר. שרוב המחסנאיות
 נוקטות בה : כל חודש אורזים את כל הבגדים הלא מסומנים ושולחים חבילה נאה
 למוסדות צדקה.

מה הפתרון ? פשוט מאד - להקפיד על סמון הבגד (לא במספר הטלפון ולא במספר
 תא - הדאר, אלא במספר האישי במחסן).

מפי מינה לעט של אינגה

התחייבות ככל החיים

כימי חופש הקיץ ביקרה במשק משפחה מיוחדת במינה. האב ושלוש הילדים חיים בכפר רפאל, כפר מוגן לאנשים מוגבלים, ביניהם תמי פוטש שלנו. הכפר בוסד לפני ארבע שנים כדי לתת פתרון לתווך ארוך לבוגרי "בית אליהו", המוסד לילדים מפגרים בבאר שבע. החוסים, או "החברים" כפי שהם נקראים בפי הצוות העובד איתם, גרים בכפר במסגרת משפחתית. כל משפחה מאנשי הצוות "מאמצת" 3 - 5 חברים וגרה איתם באותו בית. כעת יש חמשה בתים משפחתיים כאלה, והשאיפה היא להגיע עד לעשרה בתים. כל המשפחות, מלבד המשפחה שביקרה פה, יוצאי קבוצים.

"מה מניע משפחה ירושלמית צעירה לבחר בחיים כאלה?" שאלתי את אודי וארנה לוי, והתשובה לא אחרה לבא. מסתבר שהכל מבוסס על תורת האנתרופוסופיה, תורה הדוגלת בערך כל אדם, באשר הוא אדם. בתי ספר אנטרופוסופיים מפוזרים בכל העולם המערבי. לבתי ספר אלה אורח חיים מיוחד משלהם, והעובדים בכפר רפאל עברו הכשרה מקיפה. ארנה ואודי למדו חמש שנים בשווצרייה, עובדים אחרים למדו את התורה בסקוטלנד. אצל הזוג שבק-רו כאן האנתרופוסופיה הועברה כנראה עוד בגנים - הורי הזוג "יקים" מהגזע הישן, חיו לפי התורה הזו. המעוניינים בפרטים על התורה יפנו לאיזק או לג'יין. בתי ספר המנוהלים לפי שיטה זו מבוססים על מסגרת של המשפחה המורחבת. כל יחידה משפחתית כזו כוללת, כאמור, מלבד המשפחה הטבעית גם מספר חניכים ומספר מתנדבים.

כל הארוחות מתקיימות במסגרת זו, ומלוות בברכה משותפת בהתחלה ובסוף. מלבד ה"כיתה התרפאוטית" שכוללת את תמי ועוד שני חברים, כל החוסים עובדים בעבודה כלשהי. יש בתי מלאכה לאריגה, לעץ, לנצרים, ויש עבו-דה בנוי ובחקלאות. החקלאות היא ביאולוגיה/דינמית (מה שהיינו פעם מכנים "חקלאות אורגנית) וכוללת עצי פרי, גן ירק ותרנגולות.

"איזה כיף לאכל כל יום ביצים טריות" אומרת ארנה. העופות כמוכו *free range*. היו גם עזים, אבל פעמיים הם נגנבו.

כל אב בית אחראי על ענף או ענפים, ואחד אחראי על יחסי חוץ. אותן נשים שיש להן ילדים, אחראיות כל אחת על משק הבית שלה, הכולל מלבד ה"חברים" גם 2 - 3 מתנדבים בכל בית. "כל המתנדבים מחו"ל" אומרים בני הזוג. "לא פעם מבקרים אותנו סטודנטים ישראלים הלומדים חנוך מיוחד. אף אחד עוד לא הציע את עזרתו ליותר מיום/יומיים!" בבתי המלאכה מיצרים מוצרים יפים מאד ומוכרים אותם למבק-רים. "בזמן האחרון כבר באים מבאר שבע במיוחד לקנות!"

"האם העבודה הזאת כרוכה בהתחייבות לכל החיים?" שאלתי. בני הזוג מחליפים מבטים. מחייכים ועונים: "תראי, זה קצת כמו קבוץ. אף אחד לא ביקש ממנו התחייבות לתקופה המשך בע'. 9....

התחייבות לכל החיים (המשך)

מסויימת, אבל אנחנו מרגישים אותה. אבל אם פעם יווצרו תנאים שלא יאפשרו לנו להמשיך, אף אחד לא יעצור אותנו. כמובן שלא נפקיר את החניכים שלנו. אלו חיים אנטנסביים מאד. כל ערב כמעט, אחרי יום העבודה, יש מפגש של כל הצוות, כדי לשוחח על בעיות ותכניות, ולהגיע להחלטות משותפות. הקניות הן משותפות, ובכלל זאת קומונה אמיתית. לעתים רחוקות מאד אנחנו יוצאים לבאר שבע בערב."

"איך הילדים הפרטיים שלכם מקבלים את המצב?"

"הם גדלו יחד עם הכפר. כל בוקר הם יוצאים ללמד בבאר שבע, אבל מהצהריים הם בבית, מתרוצצים בכל מקום."

"איך נהנתם מהשבוע אצלנו?" שאלתי לבסוף.

"נצטרך לעבר קורס גמילה מחיי קבוץ לפני שנחזור לכפר רפאל" אמר אודי בחיוך.

א נ ג ה

(נמסר בידי בתיה ר.)

בס"ד

תודה רבה על המתנות - כל נכד ומתנתו - אשרינו...

אנחנו באים, ליום וחצי, וחוזרים עם שפע כל טוב.

כל טוב חייובים,

כל טוב פרחים ועצים,

כל טוב מילים טובות של אנשים טובים,

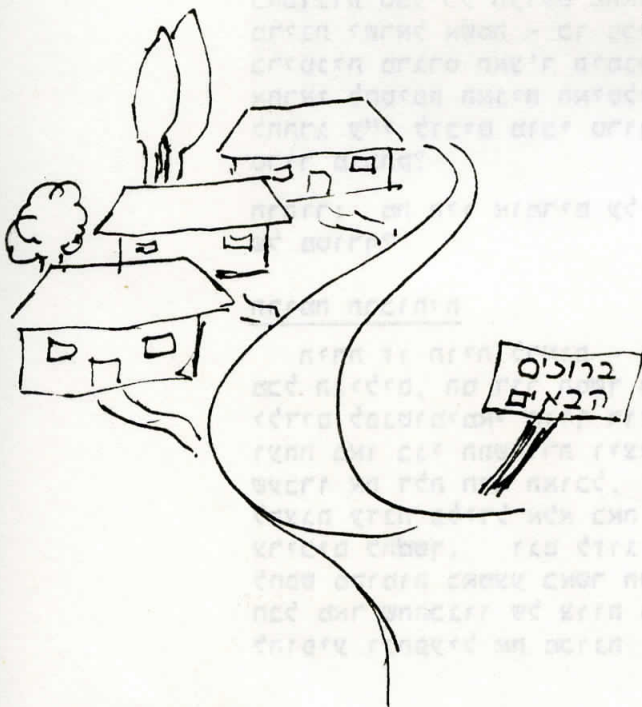
עולם כמנהגו נוהג -

המדרכות, הרוחות, האקליפטוסים.

ואנחנו אוהבים אתכם מאד.

משפחת איתם

אורי, עיינה, עודד, גידי, ו מרב

בינינו לבין עצמינו

שבוע של טרוף

מאז שנכתב טור זה לפני שבוע החלו הדברים-המאורעות לנוע בקצב יותר ויותר מהיר עד כדי-כך שהעין אינה מסוגלת לתפוש את משמעויות הכותרות הרועשות בעתונים:-

- האיטלקים מגנים את הפצצת בסיס המחבלים כתונים כדבר הדומה למעשי הנאצים...
- גופות עדנה הררי ומוטי סויסה נתגלו לא הרחק מן האוטו בו נסעו לטיול בחיק הטבע...
- איש מגדל העמק, חיים פלח, נרצח בשדות ע"י קבוץ שריד...
- חוסלה הכנופיה החבלנית שהיתה אחראית לרצח אותם המטיילים ואחרים באזור הרי ירושלים ומדבר יהודה...
- שוטר מצרי שפעל מתוך "טרוף דעת" הרג ילדים ומבוגרים שטיילו דרומה מאילת. בדיקה שלאחר המוות מעלה שחלק מאלה שמצאו את מותם מתו מאבוד דם וחוסר טפול. עוד טרוף...
- אנית נוסעים איטלקית נחטפה ע"י קבוצת טרוריסטים פלסטינאים שכן/לא פעלה בהשראת אש"ף...
- שומר ביטחון תוניסאי מוכה טרוף (!?) פתח ביריות על יהודים שבאו להתפלל בבית הכנסת - שלושה הרוגים וחמישה עשר פצועים... למרות שיהודי תוניס גינו את התקפת חיל האויר שלנו. אין הגנה נגד טרוף!

אם נספור את מספר היהודים שנהרגו בכל ההתרחשויות האלו נמצא שמספרם אפסי לעומת האלפים שנהרגו ברעידת האדמה שהיתה במקסיקו, ובכל זאת יש הבדל: באסונות טבע כל העולם מתאחד כדי לעזור. בכל מה ששייך לטרור הפלסטינאי מדינת ישראל אשמה - כך מכריזות אומות העולם וקשה להאמין שראש ממשלת בריטניה מרגרט תאצ'ר תימנע מללחוץ את ידו של ערפאת, אפילו אם יוכח שהוא אחראי לחטיפת האניה האיטלקית. כמה שוטרות או שוטרים בריטיים יצטרכו לההרג ע"י לובים מוכי טרוף רגעי עד שבריטניה תראה כמועמר קדאפי מתכנן טרור מובהק?

הרהור: מה היו אומרים עלינו אילו תרצנו הריגת ילדים או מתפללים כמעשה של מטורף?

תרומה תרבותית

היתה זו חוויה לראות - באמצע הצגת היחיד הנפלאה של עדנה פלידל - שילדינו מכל הגילים, הם דור המשך הראוי לשמו. לפני כמה שבועות הוכיחו הורי אותם ילדים לפנטומימאי חנוך רוזן שהוא זקוק ללווי מוסיקלי של ספלים מתגלגלים. ועתה באו בני התשחורת ויצאו בתפוף קלוגים ובשיחות קולניות שהחלו ברגע שעברו את דלת החדר האוכל. ראוייה לציון מיוחד אותה חברה צעירה שלא באה להצגת עדנה פלידל אלא באה להוציא חלב מן המקרר שבמטבח. מה יש, החיים צריכים להמשיך. וגם לזוג הותיקים שהגיעו באחור של שלושת רבעי שעה, והלכו לחפש מקומות באמצע כאשר השחקנית מנסה לרתקנו במונולוג דרמטי, מגיע צל"ש. חבל מאד שהתכנון של צוות סוכות לא היה מושלם, כי השומרים שהיו אמורים להופיע ולהפעיל את מכונת הלחם פשוט שכחו לבוא.

המשק - ביטולו לבין עצמיו.

תקון למודעה מלפני שבוע

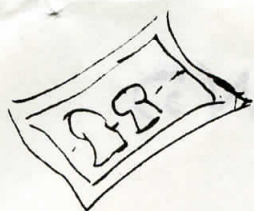
הרינו מודיעים לאותם אנשים שהתענינו ברכישת מערכת הסטריו - מקרופונים - רמקולים - מגברים שלנו שאינן בכוונתנו למכור את המערכת. כרגע אנו מקיימים לגביה ארבע מיתות בית הדין המוזכרות בתפילות יום הכיפורים: שריפה, סקילה, חניקה, והרג. כליל שמחת תורה שרפנו שני רמקולים; הקהל המתוסכל מתכוון לסקל באבנים את מפעילי המערכת השלומיאלים; תהיה הצגת חניקה חופשית של אלה הרצים לתפוש אוכל לפני גמר תוכניות, והתוצאה מכל אלה היא הרג כל תוכנית ומסיבה.

קטעי שיחה שנקלטו השבוע

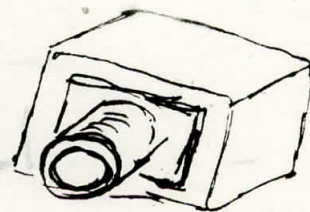
- כנס הבנים היה רעיון נחמד, אבל לא היו צריכים להרצות לנו על קבוצ...
- לא, לא הלכתי לא לקבלת חג הסוכות, ולא לקבלת חג שמחת תורה, ואני מתכוון להיות מבין אלה שיעמדו ליד הדלפק וידברו בקול רם כשיתחילו בקבלת שבת.
- דע לך - לבן-משק יש זכויות!
- היתה זאת חוויה לראות את כל אלופי השחיה שלנו מן הימים ההם-איזה הישגים היו אז. קצת השמינו מאז, אבל הילדים שלהם חמודים.

א ר י ק

צלום מצב

בזמן האחרון שיפצנו והרחבנו את מעבדת הצילום של המשק.
מי שזוכר את המקום כפי שהיה במשך השנים האחרונות יופתע לראותו עכשיו.

בהשקעת מעט כסף והרבה עבודה, ונכונותם של צלמי הקבוץ להשאיל או לתרום מצידם הפרטי, הצלחנו לסדר מעבדה ללימוד, ולעיבוד תמונות בשחור-לבן שאין כמוה באזור. נכון שהיוזמה לחידוש הזה באה עקב הכנות להתארגנות האזורית המורכבת מהרבה מאד חוגים במקצועות שונים, אבל כמובן שהמקום יעמוד גם לרשות צלמי המשק.

למעוניינים: נא לפנות אלי.

כמובן שאני גם מוכן לעזור תמיד בעצות על ענייני צילום, ואני מקוה שכל משיש ברשותו מצלמה או שבכוונתו לרכוש מצלמה או ציוד צילום אחר ירגיש חופשי לבוא ולשאול במידת הצורך.

בהזדמנות זאת הייתי רוצה כבר לתת עיצה טובה לכל מי שקונה סרט למצלמה.

כמובן שבחירת סוג הסרט, תמונות או שקופיות צבעוניות, או סרט לתמונות שחור/לבן תלוי בצורך הספציפי שלכם, אבל עדיין לא הכל ברור. מה פשר המספרים המוזרים שמופיעים על הקופסא - 50, 64, 100, 200, 400, 1000. חשוב מאד לדעת למה ישמשו לכם. באופן כללי כל מה שהמספר יותר גבוה כך הסרט יותר רגיש לאור, וההפרש ברגישות הוא לפי היחס של המספרים - ז"א שהסרט שסומן עליו 100, הוא כפליים רגיש מהסרט שסומן עליו 50, - ולמספר 50 יש רק רבע הרגישות של הסרט שסומן עליו 200.

הבחירה הנכונה אינה בהכרח הסרט הרגיש ביותר. הגורם המכריע הוא תנאי האור שבהם אתם עלולים לצלם. למשל - אם תצלמו לרוב בצל או בתוך בנין ששם אין הרבה אור, יש לבחור בסרט רגיש מאד, אך אם רוב הצילום מתבצע בשמש מלאה בחוץ (דבר שאינו מומלץ), יש לבחור בסרט שרגישותו נמוכה - למי שלא יכול לקבוע מראש את תנאי הצילום מומלץ לקחת סרט עם רגישות בינונית, ז.א. 100 או 200.

כמובן שזה לא כל הסיפור, אבל זה החלק השימושי יותר. על כל קופסת סרט מודפס גם תאריך והיצרן קובע את התאריך האחרון לשימוש הסרט. סרט שעבר את התאריך נמכר יותר זול, אבל לא כדאי לקנות אותו בכלל, משום שתכונותיו משתנים במשך הזמן ואחרי התקופה הזאת איש לא אחראי לתוצאות.

דרך אגב, אין הבדל משמעותי בין יצרני הסרטים מבחינת טיב המוצר. כולם טובים. הפרש המחיר בדרך כלל תלוי בקשרי הסחר של מדינת ישראל, ובמרחק ההובלה.

בכל אופן - ב ה צ ל ה

דב

נ.ב. צילומים לתעודות מתבצעים בין השעות 18.00 - 20.00 אצלי בבית כמעט בכל יום בשנה.

כחולגים ככ/כוריים

כחסות המתנ"ס - ראש פינה - קב' עמיעד - קב' כפר הנשיא

(פרטים מלאים כלוח המודעות ליד הספרייה)

כ ר ג ע ה א ח ר ו ן !!!

חוג התעמלות - לכל הגילים - בקבוץ עמיעד.

פרטים יכואו בעוד מועד.

על המעונינים להתקשר עם אריה.

חוג לערבית - המורה : יוסף חרמוני

מקום : מתנ"ס ראש פינה.

על המעונינים להתקשר עם אריה (גם מי שכבר נרשם)

חוג נהיגה נכונה - מוכר ומאושר ע"י משרד התחבורה.

השתתפות כחוג תבטל נקודות.

החוג מומלץ לכל נהג.

תכוא הודעה בעוד מועד על כל שינוי מהתוכנית שהתפרסמה

הרשמה כרגע האחרון - אצל אריה וולפין.

%x%x%x%x%x%x%x%x%x%x

ס כ נ ה - ר ע ל ב ב ר כ ה !!!

עונת השחייה הסתיימה והציפוי החדש
בברכה דורש טיפול מיוחד והוא - טיפול
בחומר רעיל ביותר אשר שמים בתוך המים.

אנחנו מבקשים מכל הציבור בכל לשון של בקשה
לא להכנס למים.

אנא הביאו זאת לידיעת הילדים!!!

מין - נוער - וכותנה

בשבועיים האחרונים נתפסה קבוצה של 6 בני משק צעירים (י-י"א),
"על חס", בעבודה קשה בשדות הכותנה בקבוצנו.

החברה הללו עבדו מזריחת החמה ועד שקיעתה במסירות רבה ובחפץ-לב,
ובכך תרמו רבות להתקדמות קטיף הכותנה.

עם שובם לספסל הלימודים ברצוננו להודות להם מקרב-לב.

גל אפרוט
חגי ריפקינד
יורם מסר.

עידן שובל
סט הירס
יוחאי וולפין

אז ל:

המון המון תודה מצוות עובדי הכותנה, ולהתראות בשנה הבאה...

חיים גלעזרי ז"ל

נולד - ז' בתמוז תרס"ד

נפטר - י"ז בתשרי תשמ"ו

חבר פאק לעולמו

לפני שבוע הלך לעולמו חיים גלעדי. בן 81 היה במותו. רק שלוש שנים זכינו להכירו, כי הגיע אלינו בעקבות הבת, ואת התקופה האחרונה לחייו בילה על ערש דורי. למרות גילו המתקדם בבואו לכפר הנשיא, התרשם כל הבא במגע איתו מחיוניותו, מחוש ההומור החרیف שלו, וממעייין הספורים הבלתי נדלה שלו. היה יוצא דופן בנופנו - אדם שעלה ארצה עוד בשנות העשרים של המאה, ועבר את כל תלאות המדינה שבדרך. עוד תגיע השעה לספר את תולדות חייו הארוכים והמרתקים. כעת נביא בפני החברים את הדברים שנאמרו לזכרו בשעת ההלוויה.

+++++

דברים בשם המשפחה חיים גלעדי לא היה אדם מאמין במובנה המקובל של הדת היהודית. הוא ידע רבים ממקורות היהדות, ומכל ציווייה אימץ לעצמו את דברי חז"ל שבפרקי אבות: "אהב את המלאכה ושנא את הרבנות" את המלאכה - כלומר את העבודה - אהב בכל מאודו, והיא היתה לו ערך עליון כל ימי חייו הארוכים. ואת הארץ הזאת אהב בכל לבו, ואת היהודי החדש, שהמהפכה הציונית שאפה לברוא. --- חיים ביקש לא להשמיע דברי הספד על קברו.

+++++

חיים ורות באו אלינו לפני שלוש שנים, לאחר שלושים שנות חברות בגבעת ברנר - וכפי שחיים היה תמיד אומר, הם היו לא רק זוג נשוי, א גם חברים. הם הוסיפו לנוף משקנו, ודרך דמותו של חיים ראינו ההיסטוריה של בניית ארצנו מימי גדוד העבודה, שנים רבות לפני עלייתם של עשרות צעירים, רובם מבריטניה, שייסדו והקימו את כפר הנשיא.

לפני כשנה בלבד הגיע חיים לגיל ה"גבורות", תכננו אז ערב חברתי, בו נחגוג כולנו את היום הגדול הזה. אבל ימים ספורים לפני-כן חיים חלה, והחגיגה נדחתה, קווינו שרק לזמן קצר. המציאות היתה אחרת. בשיחות הרבות שקיימתי אתו, רציתי אז להגיד לו שלאחר תחנת הגיל של בינה, עצה, זיקנה ושיבה, לא קל להגיע לגיל שמונים ולשמור על פעילות, אהבת חיים, עוד עם תקווה לעתיד לבוא, כי כל זה מסמל גבורה נפשית וערכית ורוחנית, שהיא מעל לכל משמעות אחרת של המושג. ההומור שלא היה מקסים, ולא פעם שאלתי את עצמי אם כך הוא בגיל שמונים, איך הוא היה בגיל העיצה, בגיל חמישים.

אחד התפקידים הראשונים שהוא קיבל על עצמו בהגיעו לכפר הנשיא היה לסדר כרטיס-סיה של החלטות אספות המשק מהימים הראשונים (14 כרכים עבים). יום אחד הוא מסתכל עלי בעיניו המחייכות ואומר לי: "משה, איזה מין משק זה כפר הנשיא? אני עובר על כל החלטות האספות, ואני רואה שתי שורות על מיים וקרקע, אבל דפים שלמים על כלבים."

שוחחתי לא מעט עם חיים. היה לו עבר עשיר, מלא תוכן של מעשים ומסירות, ושל אהבת אדם. מנער צעיר בשורות הצבא האדום בהקמתו, ועד לשירות בצבא הבריטי במל-ממת העולם השניה, תקופה קצרה במעוז חיים, ואז העברה לגבעת ברנר, ובסוף שלוש שנים אצלנו בבית כפר הנשיא.

בצער רב וביגון אנו היום נפרדים מחיים, ביחד עם רות, שאולה, מירי וכל בני ביתן. אנו נזכור אותו תמיד כבן-אדם, כחבר שהיה אהוב על כל אחד שהיה לו המזל להכיר אותו.

יהי זכרו ברוך.

משה ב/ח

מילים מאוסות לעצת

עדיין הגרוך כמו חנוק מדמעות והיד הכותבת אינה חלק השייך לאותו הגוף, שבראשו הוטבעו תמונות הימים האחרונים, שבהם איבדנו - אני ג'ע ובן-זוג יקר ואהוב, שותף לחיים במשך יותר מארבעים שנה - וכולנו ראש משפחה לבני שלושה דורות. חיים מצא מנוחה באדמת כפר הנשיא - תחנתו האחרונה בארץ האהובה עליו מכל. כאן הספיק לחיות קרוב לשלוש שנים, ליד שאולה והמשפחה הענפה, שאליה הצטרפה בעת שהקימה, עם דוד, את ביתם במקום זה.

למרבה הצער היתה שנת חייו האחרונה של חיים תקופה רבת סבל, ובה עליות של תקווה להחלמה, ושקיעה בספקות ביכולת המדע הרפואי לצאת מסבך התקלות והאירועים הבלתי-צפויים אל הריפוי הנכסף.

בכל התקופה הזאת, שנראית לי עתה ארוכה כשנים (ולא שנה ורבע, כפי שהיתה במציאות), היה לנו בית כפר הנשיא בית אמיתי, בו עושים האנשים כל אשר ביכולתם, כדי לעזור ולתמוך בזקוקים לכך. לא אוכל למנותם ולציין את שמותיהם, כי רבים היו! היו שעזרו במעשה - בהסעות בלי סוף לצפת ובחזרה; בהחלפת בני המשפחה בשמירה על החולה בימים ובלילות; בהכנת מאכלים אהובים על חיים ואפיית עוגיות למענו. היו שתמכו בי במילות עידוד מחממות את הלב, ואפילו במבט מביע השתתפות ואהדה בלבד....

כמובן, דברים רבים נעשו ביוזמת המזכירה, ובהשתתפותה הפעילה. ואי-אפשר שלא לציין את מסירותו ויחסו האוהד מעל לכל שיעור של הצוות הרפואי, שעמד לרשותי ולרשות בתי מירי, שבאה ממרחקים לסעוד את אביה בימיו האחרונים. הודות למקצועה (אחות בבית-חולים בארה"ב, במחלקה להשתלת כליות) יכולנו לקבל על עצמנו את הטיפול בחיים עד לנשימתו האחרונה - וגם זאת רק בעזרתם של האחיות ותמיכתו הפעילה של דריו. להם אהיה אסירת תודה במיוחד כל ימי חיי.

תודה לכולכם, חברים יקרים.

בשם שאולה ומירי, וכל בני המשפחה לענפיה -

ר ו ת ג ל ע ד י

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', גדי ע', עפרה מ', שוש ס', יצחק ע', ישראל א'
דודו פ'.
נעדר: ג'וני פ'.

1. תקופת חופש מהקבוץ לחברים חדשים

הובאה הצעה להגביל אפשרות של חברים חדשים לבקש תקופות חופש ארוכות.
המזכירות החליטה להעביר את הנושא לוועדת חברה שתדון על כך יחד עם ועדת
קליטה, במטרה לגבש הצעה. (הנושא יידחה עד לחזרת ברוך וג'וני פ' מחו"ל).

2. הקדמת שעת תחילת האסיפה (מוזמנת : עליזה נ')

הובאה הצעה להתחיל בהגשת כיבוד בשעה 20.30 ולהתחיל באסיפה בשעה 20.45.
המזכירות בקשה מעליזה - בעלת ההצעה - להביא זאת ישר לאסיפה לדיון קצר
ולהכרעה.

3. מועמדות למשפ' אשר ובלהה אילון (מוזמנת: רחלי פ')

ועדת הקליטה מבקשת להביא את הנושא לאסיפה.

4. קרול ל'

אחרי שנים רבות של עבודה מסורה עם המתנדבים, החליטה המזכירות, כי קרול
תסיים עבודתה זו.

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', מיכאל כ', יאיר ד', הרי ל', גדי ע', אורי א' יענקל מ'.
נעדרו: ברוך כ', רימונד ג', נתן ב'.

1. בדיקת אפשרויות לגידולים אלטרנאטיבים בשטחי החולה (מוזמן: רוי ב')

עקב ירידה משמעותית במחירי הכותנה בשווקי העולם, יש צורך דחוף לגבש בהקדם תוכנית לגידולים אלטרנאטיבים בשטחי החולה. עד כה ניסינו לגדל בשטחים מצומצמים בוטנים ותירס לתעשייה וזאת על גבי גידול חורפי של חיטה לתחמיץ או גרעינים. היות והצטננו להצלחה לא מבוטלת בגידולים אלה הוחלט לצמצם את גידולי הכותנה לכ-500 ד' וביתרת השטח 1250 ד' לזרוע בוטנים, תירס לתעשייה ולחזור לזרוע כ-300 ד' אספסת. התמחיר של גידולים אלה מראה שאפשר להחזיר לשטחי החולה תרומה מעל \$100 לדונם. הוטל על מרכז המשק יחד עם רוי לעבד פרטים של התוכנית לביצוע בשנת תשמ"ו.

2. סיום הכשרות קרקע סביב הבית (מוזמן: ברוס ו')

רכז המשק דיווח על פעולות הכשרת הקרקע אשר תסתיימנה בשבועות הקרובים. הצלחנו להכשיר עוד כ-350-330 דונם מזה כ-250 דונם יתווספו לשטחי השלחין שיגיעו לסה"כ 2400 דונם, ובין 100-80 דונם שטחים המתאימים לגידול מטעים סובטרופים. נשקלת אפשרות של נטיעת אשכוליות אדומות, קיווי ואחרים. (לדו"ח מצורפת רשימה מפורטת של השטחים שהוכשרו במשך שלש שנות פעולה זו).

3. הרכבות באבוקדו בית ודרוז (מוזמנים: דני פ', ויקטור ב"ר, מיקי נ')

בתשמ"ה נערכה הרכבה של זן פוארטה בכ-600 עצים בהצלחה רבה. כ-96% מההרכבות נקלטו. לאור העובדה שהתנובה של הפוארטה הגיעה לממוצע רב שנתי של כ-600 ק"ג בלבד, אין מנוס מהוצאת מסקנות בדבר עקירה או הרכבת זן זה בזנים המתאימים לאזורנו. אחרי דיון מקיף ובהתחשב בעובדה שהצוותים יחד עם ועדה מצומצמת מטעם ועדת המשק המליצו על כך. סוכם להרכיב עוד כ-600 עצים בבית וכ-400 עצים בדרוז המשך הפעולה תבדק כל שנה לגופו של עניין.

4. המשך העסקת שכיר לעבודות החזקה בבנין

לאחר ניסיון בן חצי שנה מומלץ ע"י מרכז הבנין והרי להמשיך בהעסקת עודדי העובד כשכיר בעבודות החזקה בבנין. הנסיון מלמד שפעולה זו מבורכת, מבטיחה כתובת לעבודות תחזוקה וביצוע נאות של עבודות אלה. אין ספק, שאלטרנטיבה של העסקת קבלני משנה שונים, יעילה פחות ויקרה הרבה יותר. ועדת המשק סכמה בחיוב המשך העסקת עודדי כמומלץ.

לקראת דיון בועדת משק - 27.9.85

תכנית הכשרות קרקע לשנת 85 מבוסס על השלמות מהשנה שעברה 92 דונם, הכשרות היו בתכנית 84 ולא בוצעו 80 דונם, והכשרות חדשות 140 דונם. ס"ה 312 דונם.
גבעת העץ ומורדות ארבבל הם שטחים בודדים ללא קשר עם שטחים אחרים, כל היתר הם המשך לשטחים קיימים.

שטחי בית דו"ח מצב תוך כדי הכשרות קרקע

השטח	מעובד 84'	הכשרה 1984		עיבוד 85'	הכשרה 1985		ס"ה שטח 86'
		מלא	חלקית		השלמה	מלא	
עמק	498	118		616			
מזבלה מנסורה	80	170		230		25	973
מנסורה דרום			82		82		
חור טובא דרום	117	170		287			
חור טובא צפון	397			397			684
ארבל ירדן	126	204		330		80	
תפוח	70		40	60	10		515
מורדות ארבבל					35		
כרם	287			287			287
גבעת העץ						80	80
ס"ה ברוטו	1575	662	122	2207	92	220	2539

ברוס ויטהם

11th October, 1985

NEWS OF THE WEEK

Fifty containers of avocado have already been picked and as we are catching the early market, the price is good.

The sound of the combines can be heard from dawn to dusk, as our snowy cotton fields are being turned into dark brown earth again. The boys are racing against the rain clouds that are beginning to pile up in the west, in order to get all the cotton picked before it gets wet.

Yuppi would like to give a special mention to Gal Aptroot, Chagai Rifkind, Yoram Maser, Idan Shuval, Set Heerse and Yochai Wolfin, who worked long days all through their school holidays helping with the harvest. Lets hope the price of cotton goes up in the world market soon.

Rene Cohen tells of another plucky Russian Jewish family she has been writing to. Her last letter was returned marked "unknown". It appears that the head of the family, Volvowski, was arrested again, and has demanded that he be interrogated in his mother-tongue....Hebrew!! His wife volunteered as translator, but was, of course, not accepted. How do these people get such courage!!!?

Of the 150 sons and daughters of the kibbutz invited to the reunion week-end over Succot, forty turned up with their families. It was lovely to see them all. Some of you will remember them when they were two feet high.

Henry Shprung and Jeff have done it again. In the inter-kibbutz bridge tournament their team (which included 2 ladies from Rosh Pina and a man from Kiryat Shmona) took first place. This is the third time Kfar Hanassi has won the trophy of the kibbutz movement. Nice work!!

Yuval Jackson has gone abroad for a year's leave of absence. Galia Genislov also plans to leave next week. Don't forget to keep in touch, kids.

The swimming season has now ended, and the pool will be closed. But even if it is open, do not enter the water. It has been treated with a poisonous substance, in order to preserve the new plastic covering.

Have a nice weekend.

SHABBAT SHALOM

NER ZIKARON
1 Becheshvan
Lucy Aptroot

Inge

19/10 Lilach Hadar
Danny Chayat

14/10 Tzvia & Angie Konigis
Naomi & Peretz Cohen (Mendzigorsky)

17/10 Miriam & Baruch Cohen

18/10 Tzipora & Shaul Samberg
Michal & Itamar Eder

